

EL TEATRE INFANTIL AL BAIX LLOBREGAT. LA PRESÈNCIA DE LA FUNDACIÓ XARXA A LA COMARCA

dossier

RAMON LLIMÓS*
FUNDACIÓ XARXA

La Fundació Xarxa d'espectacle infantil i juvenil de Catalunya va ser creada el 1995 i actualment és el principal circuit d'arts escèniques per a públic infantil, juvenil i familiar que hi ha al nostre país. La implantació d'una programació estable d'espectacles infantils a la comarca del Baix Llobregat arrenca a començament dels anys vuitanta, quan unes quantes persones dels municipis de Sant Feliu (1982), Gavà (1983), Molins de Rei (1985), Esparreguera (1987) i Olesa de Montserrat (1987) ingressen a Òmnium Cultural per dur a terme programacions estables a través de la delegació funcional d'aquella entitat anomenada Rialles i creada el 1972.

Context

L'efervescència social, cultural i política dels anys setanta causada per la fi del franquisme i la recuperació progressiva de les llibertats individuals i col·lectives, va tenir una transferència cada cop més visible en les manifestacions festives del calendari municipal i nacional d'aquells moments. Els equips municipals sorgits de les primeres eleccions democràtiques de l'any 1979 van iniciar una recuperació de les festes majors i tradicionals amb un marcat sentit popular, lúdic i participatiu. Determinats esdeveniments festius que van ser conseqüència directa de l'acció d'aquests

* Ramon Llimós.

Llicenciat en Filosofia per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i en Art Dramàtic per l'Escola Superior d'Art Dramàtic de Barcelona (Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona), en l'especialitat d'Interpretació. Amplià els seus estudis dramàtics a l'escola d'interpretació HB Studio, de Nova York.

Ha impartit classes de veu, dicció i interpretació a l'Aula de Teatre, de Mataró i al Col·legi de Teatre, de Barcelona.

Ha treballat com a actor amb la companyia els Joglars i en diverses sèries a TV3.

Des del 2002 treballa a la Fundació Xarxa i és gerent de l'empresa Xarxacat SL.

Retall de diari que recull la notícia del primer cicle de titelles organitzat pel grup de Sant Feliu de Llobregat l'any 1983.

primers governs municipals, com per exemple inauguracions de places, carrers, escoles, etc., també incorporaven de manera habitual espectacles musicals oberts a tothom amb aparicions d'elements populars (grallers i sacs de gemecs, xanquers, etc.) i sovint també, amb una especial dedicació als infants i a les seves famílies (balls i cançons, titelles, xocolatades, etc.).

Aquest entorn, doncs, afavoreix el ressorgiment d'una societat civil que s'organitza en forma d'associacions culturals, moviments veïnals, esplais, ampes, etc. i que són la continuació directa d'una tradició d'associacionisme i voluntariat molt arrelada a Catalunya. Les persones que hi ha en l'origen de la Fundació Xarxa participen intensament de l'esperit del seu temps, són ciutadans i ciutadanes compromesos que destinen una part del seu temps lliure al servei del seu poble o ciutat, i de la societat catalana en general, tot impulsant i organitzant programacions teatrals estables per a nens i joves.

Davant d'aquesta demanda es produeix el natural increment de l'oferta i, per tant, la progressiva aparició de formacions i companyies que es van professionalitzant i trobant el seu estil en la producció d'espectacles infantils de tots els gèneres i formats. I si bé en els primers moments el que predomina són les companyies d'animació i amb espectacles de carrer en general, gradualment van naixent grups amb clara vocació de sala i amb una exigència artística cada cop més elevada, en correspondència amb les demandes del públic i de les exigències dels nostres programadors.

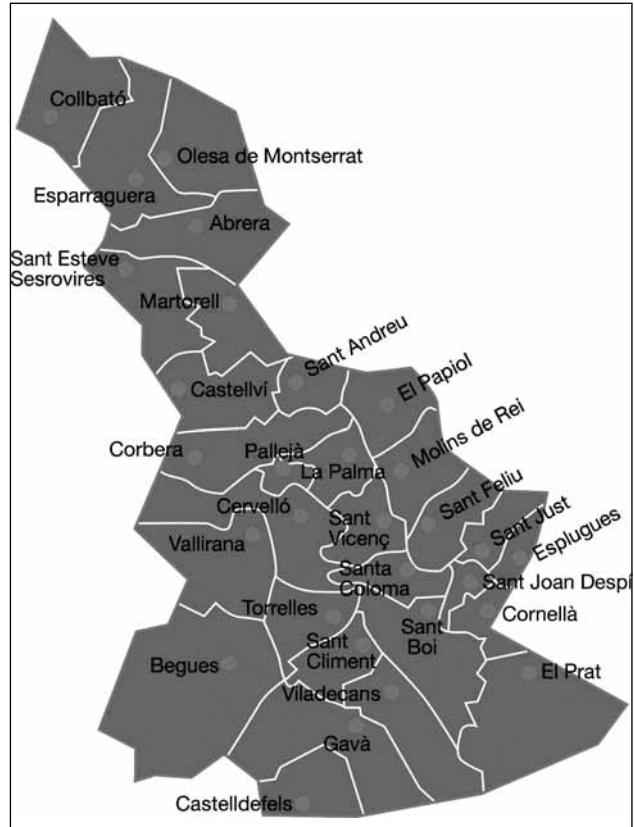
Sense la pretensió de ser exhaustius, però per situar el context del moment des del punt de vista de les formacions artístiques, esmentarem algunes formacions emblemàtiques del teatre infantil i l'animació que apareixen durant els anys setanta, com ara *Encara va de bo*, per alguns el primer grup professional especialitzat en animació infantil (Barcelona, 1971), *L'estaquiro* (Vilanova i la Geltrú, 1973), Xesco Boix (Barcelona, 1973), Los titiriteros de Binéfar (1975), *Marduix* (Sant Esteve de Palautordera, 1976), *Teatre Arca* (1979).

Les companyies nascudes al Baix Llobregat que actualment es troben al catàleg de la Fundació Xarxa són les següents: *Flic Flac* i *Teatre Imaginari* (integrades en la productora Tutatis SL), teatre musical, d'actor i contes escenificats (Cornellà, 1990 aprox.); *La pera llimonera*, teatre còmic d'actor (Sant Feliu de Llobregat, 1993); *Yakumba*, animació (Molins de Rei, 1995 aprox.); *Katraskacia*, teatre gestual còmic (Corbera de Llobregat, 1996); *La Roda*, teatre d'actor, contes i musicals (Gavà, 2002).

La Fundació Xarxa

Enguany la Fundació Xarxa celebra el seu 15è aniversari. Va ser l'octubre de 1995 quan una cinquantena de grups de voluntaris amb molts anys d'activitat en les programacions de teatre infantil van constituir l'entitat com una fundació privada. Cada grup local, dels 62 actualment en actiu a tot el país, nomena un patró que el representa en l'òrgan màxim de govern que és l'Assemblea, la qual es reuneix un cop a l'any. L'execució i el seguiment de les decisions preses per aquest òrgan són tasca de la comissió permanent, que es reuneix mensualment, juntament amb els responsables de les tres àrees que componen l'organigrama de l'entitat, l'àrea assessora d'espectacles, l'àrea social i l'àrea administrativa.

El funcionament autònom de cada grup local, al costat de la permanent exigència de qualitat de totes les programacions, han fet del circuit Xarxa un referent inevitable en el sector de les arts escèniques per a públic infantil, juvenil i familiar de Catalunya. A més, el seu model de gestió basat en l'equilibri financer i la centralització de tota la gestió

Actualment, la Fundació Xarxa és present a 13 municipis de la comarca. Durant l'any 2009 aquestes poblacions programaren 131 funcions que van acollir prop de 40.000 espectadors.

administrativa l'han consolidat com el primer circuit del nostre país.

La Fundació Xarxa compta amb un catàleg de companyies professionals que és la principal font de subministrament de les programacions de tots els grups locals. Aquest catàleg es renova de manera permanent i avui el componen més de 150 companyies de tots els gèneres, que ofereixen, aproximadament, prop de mig miler d'espectacles de tots els formats. La presència d'una companyia en el nostre catàleg arriba després que la comissió assessora n'hagi valorat les circumstàncies de manera positiva i hem de dir que la condició de professional és imprescindible, com també ho és que els espectacles de text siguin en llengua catalana. En conjunt, l'oferta en aquest àmbit és molt notable, excessiva i tot, ja que la demanda que pot contraposar el mercat català és limitada. A més, si hi afegim l'aparició de companyies emergents que es produeix de manera natural a mesura que les institucions acadèmiques van proporcionant titulats, hem de concloure que el sector està necessitat d'una reconversió profunda per tal de conformar un nombre de companyies suficient i que comptin amb estàndards de qualitat, rigor, innovació i experimentació artística al més alt nivell.

POBLE	ESPAIS	TITULARITAT	AFORAMENT
ABRERA	Sala Municipal Sala polivalent Casal de Joves	municipal	320
BEGUES	Club Casino	privat	300
CASTELLDEFELS	Teatre Plaza	municipal	403
CORBERA DE LLOBREGAT	Societat La Diadema	privat	250
EL PRAT DE LLOBREGAT	Teatre Modern	municipal	400
ESPARREGUERA	Teatre de la Passió Patronat parroquial	privat	1.742 216
GAVÀ	Espai Maragall American Lake	municipal	600 240
MARTORELL	Teatre Foment	privat	270
MOLINS DE REI	La Joventut Catòlica	privat	498
OLESA DE MONTSERRAT	El Casal Teatre de la Passió	privat	250 1.499
PALLEJÀ	Pal·ladius	municipal	300
SANT FELIU DE LLOBREGAT	Centre Parroquial	privat	280
SANT VICENÇ DELS HORTS	Centre Catòlic	privat	375

La vinculació de cada grup local passa necessàriament per la bona entesa amb l'ajuntament i per la disponibilitat d'un espai adequat. La primera condició es dona de forma natural ja que en cap cas es vol confegir una oferta teatral paral·lela, de manera que l'existència d'un grup local xarxa només s'esdevé en aquells llocs on no hi ha una oferta regular o de qualitat. Sobre la disposició d'un espai adequat, la variabilitat és la norma. De les 13 poblacions que actualment compten amb programació estable al Baix Llobregat, 8 no disposen de teatre municipal.

La dotació tècnica i humana dels equipaments també és molt variada i va des de les òptimes prestacions d'un teatre mitjà com l'Espai Maragall de Gavà, sotmès no fa gaire a una reforma integral profunda, o l'esplèndid Teatre Plaza de Castelldefels acabat de renovar de dalt a baix amb molt d'encert, fins a la inexistència de dotació tècnica de llum i so en espais com el Club Casino de Begues o el Foment de Martorell. També es dona la circumstància d'equipaments de nova planta, adequats i acabats d'estrenar també, però amb una dotació tècnica clarament insuficient i sense la previsió d'un reduït equip humà que en garanteixi el funcionament i, per tant, el rendiment social. Aquest és el cas de la sala Pal·ladius de Pallejà. Això no obstant, però, des de la Fundació Xarxa es treballa perquè s'abandoni la concepció del teatre o espai escènic entès com un simple contenidor destinat a exhibir-hi espectacles vinguts de fora per a un públic desconegut, i perquè cada dia més s'entengui i es visqui com un potent focus de relació ciutadana capaç de generar l'àmbit més favorable per a la diversió infantil i familiar, la integració social i la difusió dels valors de la convivència i la solidaritat.

Voluntariat i competència

El programador i la programadora Xarxa han treballat i continuen treballant en les condicions que es donen a la seva població, siguin adverses o favorables, tot adaptant-se a les circumstàncies reals. La seva condició de voluntari porta adherida, sovint, una opinió negativa fruit d'un vell perjudici. L'augment desmesurat de personal que bona part dels nostres municipis han experimentat en els darrers temps ha farcit departaments i àrees, també les de cultura, d'una proliferació notable de tècnics diversos que sovint han vist l'activisme cultural dels ciutadans com una ocupació per a veïns desvagats o com una rêmora de temps passats. Poques vegades s'ha entès aquest activisme com una participació espontània i compromesa de la societat civil en els afers de la comunitat i, en definitiva, una col·laboració d'un elevat grau de valor afegit pel que comporta, si més no, de proximitat i relació dels ciutadans amb la seva administració més pròxima. A més, però, d'aquest compromís civil que tot activisme social comporta, el programador i la programadora Xarxa tenen un perfil d'especialista. Ells són els experts en arts escèniques per a públic infantil de la seva població, i això per dues raons. En primer lloc, perquè formen part d'un col·lectiu d'àmbit nacional que abasta mig miler llarg de socis i col·laboradors presents actualment en 62 poblacions, la qual cosa els proporciona un contacte permanent amb una enorme oferta d'arts escèniques seleccionada i valorada per la pròpia Fundació Xarxa. En segon lloc, tots aquests voluntaris compten amb el suport administratiu i formatiu que proporciona l'entitat. Des de l'oficina central de Terrassa es coordina i es controla la bona marxa de totes les programacions a més de realitzar tots els tràmits administratius de la

L'activisme dels programadors i programadores Xarxa significa el compromís per una oferta cultural de qualitat i una participació dinàmica i real en el dia a dia de l'entitat. Imatge de la trobada que es va celebrar al Baix Llobregat de tots els grups locals de Catalunya, l'any 2008.

contractació i la comptabilitat. Per altra banda, tots els membres dels grups locals tenen l'oportunitat de formar-se en àmbits diversos (comunicació, programació, pressupost i comptabilitat, etc.) a través dels cursos i seminaris que organitza l'entitat al llarg de l'any. Per descomptat, la presència dels membres dels grups Xarxa en tant que programadors és habitual en els principals certàmens d'arts escèniques del país i fòrums especialitzats. Aquesta dedicació voluntària dels programadors de Xarxa sovint equipara i fins i tot supera en competència (per especialització) nombrosos tècnics municipals que tenen moltes atribucions, entre les quals la programació infantil de la seva població ocupa una petita part del seu temps, com no pot ser d'altra manera.

Per tant, aquella dedicació voluntària feta més de bona voluntat que no pas d'autèntica capacitat ja ha començat a passar avall i cada cop més podem parlar del programador Xarxa com un expert que, a la seva població, coneix millor que ningú quines produccions són les més adequades i sap com adreçar-se i convocar el seu públic. En definitiva, un voluntari que treballa amb molta professionalitat i competència.

Ara fa quinze anys, en el moment de la constitució de la Fundació Xarxa, les poblacions del Baix Llobregat que n'eren membres, programaren 102 funcions en total.

	Poble	Funcions	Espectadors
1	CASTELLDEFELS	8	970
2	CORBERA DE LLOBREGAT	1	149
3	EL PRAT DE LLOBREGAT	10	1.859
4	ESPARREGUERA	10	3.878
5	GAVÀ	17	12.004
6	MARTORELL	13	3.652
7	MOLINS DE REI	16	2.820
8	OLESA DE MONTSERRAT	8	1.581
9	SANT BOI DE LLOBREGAT	2	446
10	SANT FELIU DE LLOBREGAT	8	1.807
11	SANT VICENÇ DELS HORTS	9	2.414
	Total general	102	31.580

Les poblacions actuals són:

1	ABRERA
2	BEGUES
3	CASTELLDEFELS
4	CORBERA DE LLOBREGAT
5	EL PRAT DE LLOBREGAT
6	ESPARREGUERA
7	GAVÀ
8	MARTORELL
9	MOLINS DE REI
10	OLESA DE MONTSERRAT
11	PALLEJÀ
12	SANT FELIU DE LLOBREGAT
13	SANT VICENÇ DELS HORTS

L'activitat d'aquests grups locals Xarxa és molt diversa. Atesa la singularitat dels programadors Xarxa i del seu activisme cultural, la seva participació en la vida cultural de la població és un aspecte per destacar que es complementa amb la seva missió principal de la programació estable de teatre. La majoria de grups locals col·labora i té una participació destacada en la Festa Major de la seva població i en les festes més assenyalades del calendari nacional: Sant Jordi, Castanyada, Nadal, Reis, etc.

També hi ha col·laboracions singulars, com és el cas del grup local de Gavà, el qual organitza en col·laboració amb

l'Ajuntament un reconegut Festival Internacional de Titelles que ja compta 20 edicions. Al llarg de l'any 2004 la Fundació Xarxa va impulsar, conjuntament amb altres entitats i teatres de Catalunya, la creació d'un circuit d'arts escèniques per a públic jove anomenat BUTAKA teatre jove, amb l'objectiu d'activar una oferta estable i de qualitat per als joves, però en clau interna per donar continuïtat a la tasca que duen a terme els grups locals. En aquest mateix sentit, el grup xarxa d'Olesa de Montserrat va constituir, ara fa cinc anys, un grup Butaka amb la intenció de crear una Mostra de Teatre específica per a joves que l'octubre de 2010 celebrarà la seva cinquena edició.

Recursos i finançament

L'activitat dels grups locals que constitueixen la Fundació Xarxa es finança gràcies als recursos propis (taquilla) i l'aportació de les administracions.

La principal font d'ingressos de qualsevol grup Xarxa és i ha de ser la taquilla. La capacitat recaptatòria d'aquesta font està directament relacionada, com és natural, amb l'aforament del teatre i el preu de l'entrada. Actualment, el preu mitjà d'una entrada xarxa és de 6 euros aproximadament. No cal dir que la política de públics de cada entitat local fa variar aquesta afirmació entre una forquilla força àmplia, ja que la condició de soci, la compra d'abonaments, les ofertes puntuals (club súper 3...), condicions diverses (família nom-

Tot i que el circuit de la Fundació Xarxa es defineix per les seves programacions estables de sala, els espectacles de carrer han constituït una constant en totes les temporades quan ha arribat el bon temps i quan el calendari local o nacional assenyalava una festa popular.

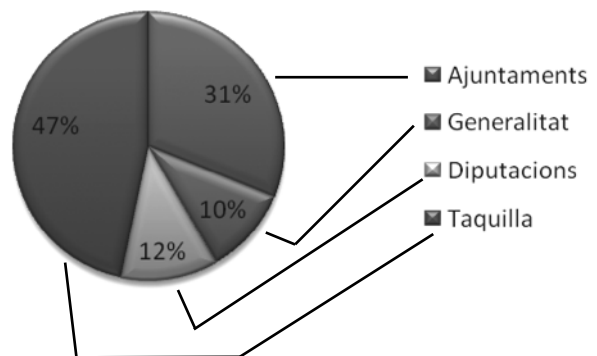
La meitat dels ingressos de la Fundació Xarxa prové dels ingressos propis, és a dir, de la taquilla.

brosa, atur...), etc. conformen una casuística notable. Forma part de la política general de la Fundació Xarxa el fet de mantenir un augment progressiu i constant del preu de l'entrada ja que és un factor decisiu a l'hora de contribuir a la dignificació de les arts escèniques per a públic infantil i familiar. Per descomptat, l'espectacle de sala gratuït no té cabuda en les programacions Xarxa.

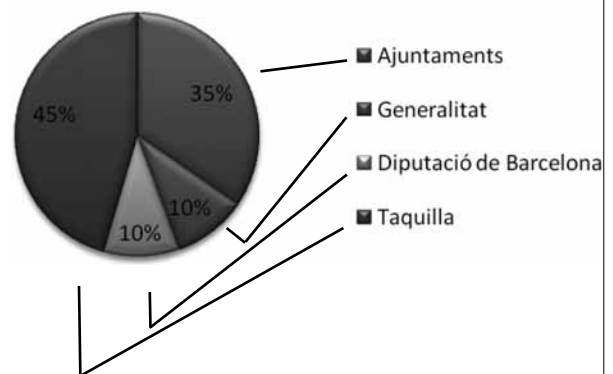
En segon lloc, i tal i com hem dit abans, la relació de cada grup amb el seu ajuntament ha d'estar basada en la bona entesa que proporciona la confiança mútua. Amb el disseny i organització de la programació estable d'espectacles el grup proporciona un servei a la població que fins aleshores no es donava i en justa contrapartida l'ajuntament posa a la seva disposició l'equipament públic necessari i concedeix un suport econòmic determinat a través d'un conveni. Com és natural, les aportacions econòmiques són variades en funció de molts factors: capacitat de la població, interès i prioritats polítiques, etc.

Al costat de l'administració local, les altres dues administracions (supralocal i autonòmica) també contribueixen a les programacions estables i al sosteniment de l'estructura de l'entitat. El suport econòmic que prové de les diputacions i de la Generalitat es tramita des de l'oficina central per a tot el territori per mitjà de convenis que la Fundació Xarxa manté amb les quatre diputacions i amb el Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. La Fundació mai no ha sol·licitat el suport del govern espanyol.

Finançament Fundació Xarxa 2009

Finançament Baix Llobregat 2009

Programació estable → hàbit cultural → condició de públic

Allò que defineix la missió d'un grup local Xarxa és la programació regular d'arts escèniques per a públic infantil i familiar i el grau de coneixement que té del públic de la seva població. I aquest és també el seu valor principal. L'experiència acumulada en la majoria dels grups locals del Baix Llobregat, el de creació més recent és Pallejà el 2001, els ha convertit en els aliats bàsics per al regidor o el tècnic de cultura a l'hora de confeccionar l'oferta escènica i cultural adreçada a les famílies i als més petits. El responsable municipal deixa a les seves mans, com experts que són, la programació infantil perquè el seu coneixement del sector i, sobretot, del públic a qui s'adreça són garantia de qualitat, ocupació de sala i públic satisfet.

Respecte de la seva relació amb els públics, les xifres del nombre de socis d'alguns grups locals no admeten dubtes.

POBLACIÓ	SOCIS
MOLINS DE REI	525
MARTORELL	300
PALLEJÀ	70
ST. VICENÇ DELS HORTS	464
OLESA	500
ST. FELIU DE LLOBREGAT	539
ABRERA	1.032
GAVÀ	640

La relació que el programador Xarxa ha establert amb el seu públic, l'infant i la seva família, és capital per entendre la clau del seu èxit. El destinatari final de la programació, el nen i la nena, és el soci a qui arriba la programació, ja sigui per via postal a casa seva o periòdicament a l'escola, pocs dies abans de la funció. Aquest dia, qui li talla l'entrada o l'acompanya a seure és una persona que el nen o la nena associa de manera natural a les representacions i també a les festes d'inici i final de temporada o a determinats espectacles de carrer. D'aquí ve l'expressió que sovint sentim: aquest diumenge anem a (la) Xarxa, tot significat que es va al teatre. La proximitat amb el seu públic és un factor diferencial i un valor afegit en una programació Xarxa.

Les xifres que s'inclouen a continuació, ens informen de la regularitat de l'oferta amb què compta cadascun dels municipis. És notable la freqüència amb la qual els infants d'aquestes poblacions poden assistir al teatre. Si tenim present com ha canviat l'ocupació del temps de lleure en els darrers temps i l'augment exponencial que ha experimentat l'oferta lúdica i cultural en un sentit ampli adreçada a les famílies, hem de considerar aquestes dades com uns valors consolidats de la mà d'una disciplina artística que té en el directe el seu valor primordial i la seva principal característica diferencial. I és de tota justícia reconèixer aquí el mèrit d'unes companyies professionals que s'han mantingut fidels a un ideari de qualitat i rigor i, si bé no tant com alguns desitjaríem, d'innovació i experimentació artística. La seva condició de companyies estables, una característica pràcticament desapareguda en l'anomenat teatre d'adults, ha permès cultivar un públic que hi és i demana teatre. El programador Xarxa ha esdevingut, en aquestes 13 poblacions de la comarca —com també en les altres 23 comarques restants—, la condició de possibilitat de la regularitat en

El coneixement i la relació que el programador Xarxa ha establert amb el seu públic, l'infant i la seva família, és capital per entendre la clau del seu èxit.

ANY 2009		
POBLE	ESPECTADORS	FUNCIONS
ABRERA	1.836	9
BEGUES	1.028	6
CASTELLDEFELS	2.025	8
CORBERA DE LLOBREGAT	1.498	9
EL PRAT DE LLOBREGAT	3.361	12
ESPARREGUERA	4.179	16
GAVÀ	4.785	12
MARTORELL	1.442	8
MOLINS DE REI	2.238	9
OLESA DE MONTSERRAT	9.187	15
PALLEJÀ	1.227	8
SANT FELIU DE LLOBREGAT	2.354	11
SANT VICENÇ DELS HORTS	1.275	8
TOTAL	36.435	131

l'oferta teatral. Al llarg de tots aquests anys, la seva acció ha construït la continuïtat, l'estabilitat de l'oferta i, per tant, ha elevat l'infant —i la seva família— a la categoria de públic.

Des d'un punt de vista social aquest fet és d'una importància definitiva. Contribuir d'una manera tan decisiva a

l'adquisició d'un hàbit cultural per part d'una franja de població tan sensible com la infantil, i per extensió la familiar, comporta unes conseqüències del tot positives per a la comunitat. La pràctica d'una rutina com la d'anar al teatre un cop al mes o un cop cada quinze dies o tres setmanes converteix el nen o la nena (l'espectador) en públic i, automàti-

Omplir les platees dels teatres del Baix Llobregat en un moment com l'actual en el qual l'oferta lúdica i cultural adreçada a les famílies ha augmentat de manera tan notable, és un mèrit dels programadors de la Xarxa i una constatació de l'eficàcia a què pot arribar la participació de la societat civil en el disseny i la gestió de l'oferta cultural d'una ciutat. Espai Joan Maragall, de Gavà.

cament, aquesta categoria fa visible aquest individu en tant que ciutadà. Apareix a les estadístiques municipals d'espectadors del teatre, queda inclòs en les estadístiques generals de consum cultural, esdevé un target de les múltiples estratègies de màrqueting cultural, etc. i, per tant, és probable que ell o el grup social a què pertany sigui tingut en compte a l'hora de dissenyar les polítiques i les prioritats culturals d'una àrea, d'una regidoria, d'un departament o, fins i tot, d'un país. La societat l'incorpora com a ciutadà, el mercat com a consumidor i el sector com a espectador. Sense una oferta regular aquest procés no es dona.

Des d'un punt de vista més proper al món de l'infant com és el pedagògic, la condició de públic i de ciutadà també té conseqüències positives. Per un cantó és de destacar l'educació social (drets i obligacions) que implica la condició de públic: silenci en un espai compartit, assumptió d'un valor a través de la compra d'una entrada, comportament adequat en l'espera de fer cua, assimilació de determinades convencions socials (aplaudiments, etc.), coneixement i reconeixement d'un espai arquitectònic específic, etc. I per altra banda, l'alfabetització artística que suposa un hàbit com aquest i que contribueix a eixamplar i enriquir l'imaginari de l'infant i a experimentar el seu món emocional. Avui dia en què l'educació emocional es revela com un aspecte essencial per al creixement harmònic de l'individu, l'experiència que proporciona la visió regular de la ficció dramàtica en directe enforteix la musculatura de les emocions, sobretot en les edats de què estem parlant. L'imaginari i l'emoció, dos àmbits fonamentals de la persona i que es troben en construcció a l'etapa infantil, creixen de manera més equilibrada des d'una platea que no pas des d'un estadi, per posar

un exemple d'un model d'evasió que se'ns promou dia si dia també de manera ininterrompuda.

Molts dels indicadors que es poden observar en la taula d'aquesta pàgina, se situen clarament per damunt de la mitjana de les programacions anomenades d'adults. Hem de fer l'advertiment que l'aforament d'Esparreguera, de les 10 funcions 7 van tenir lloc al Teatre de la Passió, que compta amb 1.742 localitats. Aquestes xifres rebaixen molt el seu parcial d'ocupació sense que, en termes absoluts, sigui una dada dolenta.

Sovint la combinació de dades i xifres s'utilitza per fer dir als números allò que les paraules no poden afirmar clarament. En el cas que ens ocupa, però, la realitat d'aquests 15 anys de Fundació Xarxa al Baix Llobregat es dreça tossuda per mostrar com la constància, el compromís i la competència amb què treballen els programadors i les programadores Xarxa són la millor garantia per continuar oferint el millor teatre per als nostres nens i nenes.

Després d'uns anys d'alegria irresponsable en el dispendi del diner públic també per a tota mena de programacions culturals i abocats, ara sí, a una crisi econòmica i de sistema de la qual no tenim referents, convé recordar als responsables d'administrar la cosa pública que una societat civil activa i compromesa humanitza les nostres ciutats i pobles tot afavorint la integració, la concòrdia i la participació en un projecte comú. Els milers de nens i nenes que cada diumenge al llarg de la temporada poden anar i van a teatre en alguna població del Baix Llobregat, són públic i comparteixen les emocions que els fan créixer. La Fundació Xarxa vol continuar creixent amb ells.

2009 - NOMÉS FUNCIONS D'INTERIOR				
POBLACIÓ	ESPECTADORS	FUNCIONS	AFORAMENT	OCUPACIÓ DE SALA
ABRERA	1.286	7	1.920	67%
BEGUES	1.028	6	1.800	57%
CASTELLDEFELS	1.025	5	2.003	51%
CORBERA DE LLOBREGAT	1.248	8	2.000	62%
EL PRAT DE LLOBREGAT	1.061	7	2.800	38%
ESPARREGUERA	3.079	10	12.842	24%
GAVÀ	3.085	10	5.640	55%
MARTORELL	1.442	8	2.160	67%
MOLINS DE REI	1.238	6	2.988	41%
OLESA DE MONTSERRAT	3.987	10	7.496	53%
PALLEJÀ	927	7	2.100	44%
SANT FELIU DE LLOBREGAT	1.804	9	2.520	72%
SANT VICENÇ DELS HORTS	575	6	2.250	26%
Total general	21.785	99	48.519	45%